

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4245/2023
21.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Жељка Шкорића и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Јовановић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства здравља РС, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради исплате потраживања из радног односа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3146/23 од 13.09.2023. године, у седници већа одржаној 21.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3146/23 од 13.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П1 118/22 од 29.05.2023. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиљи, на име потраживања која има према Здравственом центру Врање, по решењу Основног суда у Врању И.И. 1191/17 од 26.05.2017. године, исплати, на име дуга због: мање исплаћене накнаде зараде по основу дежурства- прековременог рада од јануара 2011. године до краја августа 2013. године, мање исплаћене накнаде за рад недељом за период од јула 2011. године до краја августа 2013. године, мање исплаћене зараде за период од новембра 2011. године до краја јула 2013. године, појединачно опредељене износе као у том ставу изреке, са законском затезном каматом на сваки појединачни месечни износ од означеног датума па до исплате, те исплати на име трошкова парничног поступка износ од 89.492,00 динара и на име трошкова извршења износ од 11.615,80 динара, све у року од 8 дана од дана пријема отправка пресуде. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи, на име трошкова парничног поступка исплати износ од 73.000,00 динара у року од 8 дана од пријема пресуде, са законском затезном каматом од извршности пресуде па до коначне исплате.

Допунским решењем Основног суда у Врању П1 118/22 од 11.07.2023. године, обавезана је тужена да тужиљи на досуђени износ трошкова парничног поступка поред досуђеног износа надокнади и трошкове на име таксе на тужбу и одлуку суда у износу од по 13.240,00 динара, односно укупно 26.480,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3146/23 од 13.09.2023. године одбијена је, као неоснована, жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Врању П1 118/22 од 29.05.2023. године, као и допунско решење истог суда од 11.07.2023. године.

Против правноснажне другостепене пресуде тужена је благовремено изјавила посебну ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи сагласно одредби члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5) („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 – други закон) – у даљем тексту: ЗПП, у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), Врховни суд је утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Одредбом члана 85. став 6. ЗПП је прописано да странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредном правном леку, изузев ако је сама адвокат. Према ставу 7. тог члана, заступање Републике Србије и њених органа, јединица територијалне аутономије и локалне самоуправе уређује се посебним прописима.

Посебан пропис је Закон о правобранилаштву („Службени гласник РС“, бр. 55/14). Према одредбама тог закона, заштиту имовинских права и интереса Републике Србије обавља Државно правобранилаштво (члан 2. став 2). Када је прописано да је у одређеном поступку или за предузимање само одређене радње у поступку обавезно заступање од стране адвоката, Државно правобранилаштво је овлашћено за заступање под истим условима као и адвокат (члан 11. став 4). Функцију Државног правобранилаштва обављају Државни правобранилац и заменици државног правобраниоца (члан 6) Правобранилачки помоћник и правобранилачки приправник могу предузети радње заступања у поступку пред судом, органом управе или другим надлежним органом, у границама писменог овлашћења заменика државног правобраниоца (члан 30).

Закон о адвокатури („Службени гласник РС“, бр. 31/2011 и 24/2012) не познаје појам самостални саветник као што то предвиђа Закон о правобранилаштву, већ адвокатског приправника који може да замењује адвоката, али у складу са законом. Закон који се мора узети као основни у конкретном случају је управо Закон о парничном поступку, односно раније цитирана одредба о томе да странку у поступку по ванредним правним лековима заступа адвокат. По члану 88. став 3. ЗПП пуномоћника који је адвокат може да замењује његов адвокатски приправник, осим у поступку по правним лековима.

Из изложеног следи да само адвокат може изјавити ревизију и да овлашћење за њено подношење може пренети само на другог адвоката. С обзиром на то да је у поступку по ревизији Државно правобранилаштво овлашћено да заступа Републику Србију под истим условима као и адвокат, ревизију могу изјавити само државни правобранилац и заменик државног правобраниоца који врше функцију Државног правобранилаштва (члан 6).

Према сајту Државног правобранилаштва www.dpv.gov.rs на челу Одељења у Лесковцу налази се руководиоца са статусом заменика државног правобраниоца, ББ.

У конкретном случају ревизија није изјављена од стране означеног заменика Државног правобраниоца ББ, већ лица које се потписало својеручно и означило да то чини за заменика Државног правобраниоца, па ревизија није дозвољена.

Из изложених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелена Ивановић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић